

DESCHIDERA CĂTRE ORAȘ A
CURȚII MUZEULUI NAȚIONAL DE ARTĂ

Point4: Justin Baroncea, Jean Craiu, Radu Enescu, Ștefan Ghenciulescu, Constantin Goagea, Carmen Popescu.

○ DIFERENȚĂ DE 90°

Gardul neoclasic care desparte clădirea Muzeului Național de Artă de oraș era un element normal în perioada când acesta era palat regal și de înțeles în regimul comunist, când orice instituție era păzită exact de cei care trebuiau să o folosească. Astăzi, acest gard nu mai are justificare. Muzeele din prezent sunt instituții deschise, focare de urbanitate gândite programatic pentru a atrage toate felurile de public și a dinamiza spațiul orașului.

Propunem reconsiderarea gardului și deschiderea către oraș a unui spațiu în prezent inert – curtea din fața muzeului. Gardul nu trebuie demolat – el face parte din compoziția de ansamblu și reprezintă o mărturie istorică (chiar dacă partea metalică nu pare

a fi tocmai cea originală); propunem în schimb ridicarea panourilor din fier forjat și bascularea lor la 90 de grade. Gardul care segregă în mod nefiresc spațiul public devine pergola pentru trotuarul Căii Victoriei, restabilindu-se legătura între sub-sistemele ansamblului de spații numit generic „Piața Revoluției”.

Trotuarul și curtea vor fi tratate ca un spațiu continuu. O parte din socluri devin bănci. Toți copacii venerabili și o parte a spațiului verde se păstrează, devenind insule verzi compacte pe o suprafață minerală. Sculpturi moderne, instalații, proiecții, cafenea, librărie și tot felul de evenimente legate de viața unui muzeu contemporan ar putea avea loc în acest buzunar urban, care nu face decât să continue tradiția Căii Victoriei.

EXISTENT

PROPOS

